

Børdam: Jeg kan fremdeles ikke erkende, at der her er noget som helst Præcedens for andre Ting. Vi have kun tre Produktionsvirksomheder her i Landet, der betale indenlandsk Afgift, nemlig Sukkerindustrien, Brønderierne og Ølbryggerierne, og det ærede Medlem vil vistnok erkende, at det vilde være en stor Uretfærdighed, hvis man gik til at afskaffe Tolden paa importeret Øl og beholdt Afgiften for det Øl, der produceres her i Landet, eller gik til det samme for Brændevinens Vedkommende, men det er netop det, der er Tilfældet her, idet man afskaffer Tolden paa den importerede Melasse, medens man beholder den for den, der produceres her i Landet.

N. I. Jensen: Alle Talerne her i Dag have jo røbet stor Kærlighed til Fiskerne, og det er jo glædeligt, da man deraf kan skønne, at Fiskerne kunne opnaa et Resultat, men jeg kan ikke forstaa, hvorfor de Herrer ikke skulde kunne gaa ind paa det Forslag, jeg ønskede at stille, at lade Fiskerne saavel som alle vi andre blive helt fri for at betale denne Afgift af Salt. Det vil jo aldeles ikke gøre nogen Forandring i Lovforslaget med Hensyn til Fiskerne, og med Hensyn til den finansielle Side af Sagen vil det heller ikke være af saa vidtrækkende Betydning, at det kan afholde os fra at gaa til en Reform i denne Udstrækning. Den antages at ville beløbe sig til noget som 450,000 Kr. Da det viser sig, at vor finansielle Status er en saadan at den kan bære alle disse Lønningstillæg og forskellige andre Udgifter, som der ligger Forslag om paa vort Bord, i stor Udstrækning, kan en Reform der paafører Staten en formindsket Indtægt paa ca. 450,000 Kr., ikke afskrække fra at gaa til en saadan Reform. Og saa vilde vi være færdige paa dette Punkt, men at reformere paa den Maade, der her er foreslaaet, gør jo kun en ubetydelig Forandring i Forholdet, som vil medføre, at vi paa ny skulle gaa til en Forhandling derom. At den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke vil kalde det en Toldreform, er jo ikke værd at strides om. Enhver Forandring i vore Toldforhold kalder jeg en Toldreform; enten den gaar ud paa at forandre Toldsatserne eller ikke, er uvæsentligt. Der er paa denne Maade i Aarenes Løb foretaget

Toldreformer baade gennem Lovgivningen og ad administrativ Vej, som ganske vist ikke ere ubetydelige. Sagen er jo dog den, at der foregaar en Forandring med Hensyn til Beskatningen, og det er jo det væsentlige. Det bliver et Spørgsmaal, som vi komme til at forhandle om senere. Jeg for mit Vedkommende er mest tilbøjelig til at gaa til en fuldstændig Ophævelse af Tolden paa Fisk og Salt, og derved faa jo ogsaa Fiskerne, hvad de ærede Forslagsstillere tilsigte.

Dalsgaard: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der har været ført mellem den højtærede Finansminister og Ordføreren for Forslagsstillerne om, hvorvidt den Fortolkning af Toldloven, der fra Administrationens Side er gjort gældende med Hensyn til Told paa Østers, der ere fangede af danske Fiskere i aaben Sø, er rigtig eller ikke. Jeg skal ikke gøre det allerede af den Grund, at det forekommer mig, at den Strid er ganske uden Interesse for Afgørelsen af Spørgsmaalet, om man bør gaa til en Lettelse i den Afgift, der nu svares af Limfjordsøsters, dersom man vedtager det foreliggende Forslag. Thi faktisk er denne Afgift bleven fastsat paa en Tid, da der svaredes Told af disse i aaben Sø fangede Østers; om det saa skyldtes en gal Fortolkning af Loven eller ikke, er i denne Forbindelse ligegyldigt. Tolden svaredes faktisk den Gang. Og denne Told falder utvivlsomt heller ikke bort, uden man ændrer Loven. Jeg skønner derfor ikke rettere, end at disse Forpagtere maa have et rimeligt og retfærdigt Krav paa at faa deres Afgift forholdsvis nedsat, dersom man gaar til at ændre Loven, som foreslaaet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. I. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.